

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Cob/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119217713
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8119217713.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Majerníka a členov senátu JUDr. Andreja Radomského a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu: NOVO HOLDING, s. r. o., so sídlom A. XX, XXX XX B. C., IČO: 36 509 680, právne zastúpeného AK PITOŇÁKOVÁ, s.r.o., so sídlom Slovenská 5/B, 080 01 Prešov, IČO: 53 584 139, proti žalovanému: D. E., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX B. C., pôvodne podnikateľ – do 30.4.2019 – IČO: XXXXXXXX, právne zastúpenému ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA VALO & PARTNERS s.r.o., so sídlom Konštantínova 3, 080 01 Prešov, IČO: 36 868 434, o zaplatenie 15.000,- eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 22Cb/112/2019-127 zo dňa 5.10.2022 jednohlasne takto,

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Žalobcovi proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.: „Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 15.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 15.000 eur od 01.01.2016 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

Žalobcovi súd priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom ukladá povinnosť žalovanému zaplatiť trovy žalobcovi s tým, že o výške tejto náhrady bude v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

2. Vo svojom odôvodnení uviedol, že:

2.1. Žalobca sa podanou žalobou dňa 19.11.2019 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 15.000,- eur s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca so žalovaným uzatvorili pre rok 2015 Rámcovú zmluvu o dielo zo dňa 5.1.2015, na základe ktorej sa žalovaný zaväzoval pre žalobcu realizovať stavebné práce v rozsahu uvedenom v živnostenskom liste. Žalobca prostredníctvom platenej reklamy zverejnenej na medzinárodných webových portáloch získal zákazníka – holandskú skupinu Hajé Holding B.V., pre ktorú vykonával stavebné práce podľa objednávok spoločnosti na rôznych nehnuteľnostiach v jej vlastníctve. Na základe zmluvy o dielo vykonával v Holandsku v roku 2015 žalovaný pre žalobcu ako subdodávateľ stavebné práce na zákazkách žalobcu pre spoločnosť Hajé. Dňa 19.11.2019 sa uskutočnila schôdzka medzi holandským zástupcom žalobcu G. H. a zástupcom spoločnosti I. J. H. A., na ktorej J. H. A. oznámil zástupcovi žalobcu, že žalovaný ho oslovil s ponukou, že spolu s K. L. budú v prípade potreby vykonávať stavebné práce na ich

nehnuteľnostiach za rovnakých podmienok, ako vykonáva žalobca s tým, že rozdiel bude iba v cene, ktorá bude nižšia. Napriek nesúhlasu žalobcu, žalovaný od konca novembra 2015 vykonával sám ako živnostník resp. prostredníctvom svojej holandskej spoločnosti, ktorej je jediným spoločníkom a spoločne s K. L. pre spoločnosti Hajé práce na jednotlivých zákazkách priamo, teda už nie ako subdodávateľ pre žalobcu resp. pre spoločnosti, ktoré boli tiež subdodávateľom pre žalobcu na zákazkách vykonávaných pre spoločnosti Hajé. K. L. mal rovnako ako žalovaný uzatvorenú so žalobcom Rámcovú zmluvu o dielo pre rok 2015. Na Okresnom súde Prešov je pod sp.zn. 21Cb/9/2018 vo veci žalobcu a K. L. vedené konanie o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 15.000,- eur s prísl.. Na pojednávaní konanom 12.11.2019 K. L. uviedol, že v Holandsku v mesiaci november a december 2019 vykonával práce ako subdodávateľ pre holandskú spoločnosť, ktorej jediným spoločníkom je D. E.. Podľa čl. V ods. 2 písm. c) Zmluvy o dielo sa žalovaný zaviazal nezneužívať informácie nadobudnuté v súvislosti s vykonávaním prác na základe tejto zmluvy pre vlastný prospech a obohatenie. Podľa čl. V ods. 2 písm. d) Zmluvy o dielo sa žalovaný zaviazal nevykonávať práce pre tie osoby, u ktorých realizuje práce na základe tejto zmluvy bez vedomia a písomného súhlasu žalobcu. Podľa čl. V ods. 4 Zmluvy o dielo, v prípade že žalovaný poruší niektorý zo svojich záväzkov uvedených v ods.2 tohto článku, uhradí objednávateľovi zmluvnú pokutu vo výške 15.000,- eur. Podľa čl. III ods. 1 Zmluvy dielo, zmluva sa uzatvára na dobu od 5.1.2015 do 31.12.2015. Podľa čl. III ods. 2 písm. a) Zmluvy o dielo, zmluva zanikne uplynutím doby, na ktorú bola uzavretá. Podľa čl. III ods. 3, ak zmluvný vzťah zanikne, zmluvné strany sú povinné vzájomne sa vysporiadať podľa stavu ku dňu zániku zmluvy. Žalovaný vykonával práce ako subdodávateľ pre žalovaného a pre jeho subdodávateľov na zákazkách pre spoločnosť Hajé najneskôr od roku 2010. Žalovaný získal všetky informácie o zákazkách na nehnuteľnostiach patriacich spoločnosti Hajé počas trvania jeho zmluvného vzťahu so žalovaným. V prípade, že by nebol v zmluvnom vzťahu so žalobcom na základe zmluvy o dielo, nedisponoval by informáciami, ktoré následne zneužil a ktoré mu umožnili získať ako živnostníkovi resp. ako jedinému spoločníkovi holandskej spoločnosti Stano Renovation od spoločnosti Hajé zákazky, ktoré by inak nezískal. Konanie žalovaného je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a zásadou poctivého obchodného styku podľa § 265 Obchodného zákonníka. Tieto informácie tak zneužil vo svoj prospech a obohatenie. Takýmto konaním porušil svoje povinnosti, ktoré mu vyplývali z čl. V ods. 2 písm. c) Zmluvy o dielo. Zároveň porušil svoje povinnosti podľa čl. V ods. 2 písm. d) Zmluvy o dielo. Vzhľadom na porušenie povinností žalovaného podľa čl. V ods. 2 písm. c) a d) zmluvy o dielo, vznikla žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 15.000,- eur. S poukazom na čl. III ods. 1, ods. 2 písm. a) a ods. 3 zmluvy o dielo, si žalobca uplatnil aj úroky z omeškania od 1.1.2016 vo výške 8,05 % ročne zo sumy 15.000,- eur. Úroky z omeškania si žalobca uplatňuje podľa § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka a § 1 ods. 1 a 3 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z..

2.2. Žalovaný k podanej žalobe uviedol, že v celom rozsahu nesúhlasí s podanou žalobou, nakoľko má za to, že nárok žalobcu je v celom rozsahu vykonštruovaný a nezakladá sa na objektívnych skutočnostiach. Potvrdil, že ako živnostník v minulosti pracoval ako subdodávateľ pre žalobcu, avšak tvrdil, že nemá žiadnu vedomosť o tom, aby podpísal so žalobcom zmluvu o dielo, tak ako to uvádza žalobca vo svojej žalobe. Zo žaloby taktiež nie je zrejmé, kedy konkrétne a akým spôsobom mal žalovaný porušiť podmienky zmluvy o dielo, z ktorej si žalobca odvádza svoj nárok. Toto žiadnym spôsobom nevyplýva ani z tvrdenia žalobcu o tom, že K. L. uviedol, že v mesiaci november a december 2019 vykonal práce pre žalovaného, keďže podľa skutočností uvedených v žalobe, žalovaný mal podľa žalobcu porušiť ustanovenia zmluvy o dielo v mesiaci november 2015, o čom však žalovaný nemá žiadnu vedomosť. Žalovaný tvrdí, že nemohol porušiť žiadne ustanovenia zmluvy o dielo, nakoľko so žalobcom v danom období žiadnu zmluvu uzatvorenú nemal. Žalovaný žiada predložiť originál tejto zmluvy, aby žalovaný mohol overiť či podpis na nej je alebo nie je jeho. Žalovaný zároveň vzniesol námietku premlčania, pretože žalobca nekonkretizoval, kedy v novembri 2015 žalovaný mal svoju povinnosť porušiť, keď žaloba bola podaná na súde dňa 19.11.2019. Žalovaný má za to, že neurčitý termín koniec novembra 2015 uviedol žalobca práve preto, aby sťažil súdu preskúmanie vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného podľa § 393 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého pri právach vzniknutých z porušenia povinnosti začína premlčacia doba plynúť dňom, keď povinnosť bola porušená. Žalovaný ďalej namietal aj neprimeranosť konkurenčnej doložky, pretože konkurenčná doložka neurčovala územný rozsah a mala by obsahovať benefit pre porušovateľa. Žalovaný má za to, že ak by boli splnené všetky podmienky benefitu, plnenie z konkurenčnej doložky, jednostranne zaväzujúce jeho osobu, bez akéhokoľvek benefitu, toto obmedzenie čo len trošku vyrovnávajúce a v drakonickej výške 15.000,- eur, je v rozpore s poctivým obchodným stykom ako také nemôže požívať právnu ochranu.

2.3. Žalobca na tvrdenia žalovaného reagoval podaním zo dňa 20.7.2020, v ktorom konštatoval, že Rámcovú zmluvu o dielo v rovnakom znení uzatváral žalovaný so žalobcom každoročne od roku 2006, kedy začal pre žalobcu vykonávať dielo ako subdodávateľ na zákazkách žalobcu až do roku 2015, kedy prestal žalovaný dodávať žalobcovi stavebné práce. Rovnakú zmluvu podpisoval každý živnostník, ktorý je dodávateľom žalobcu na začiatku resp. na konci každého kalendárneho roka na stretnutí, ktoré žalobca každoročne organizuje a na ktorom sa zúčastňujú všetci dodávatelia žalobcu (živnostníci). Tieto skutočnosti si musí žalovaný pamätať a tvrdenia o tom, že uplynula doba 5 rokov sú iba snahou spochybníť nárok žalobcu. Vzhľadom k tomu, že podpis na zmluve nie je žiadny komplikovaný podpis, je ľahké spochybnovať jeho autenticitu. Žalobca predložil faktúry vystavené žalovaným v roku 2014 a 2015, na ktorých je rovnaký podpis žalovaného ako na zmluve a zároveň poukázal na to, že aj paličkové písmo, ktorým bola hlavička zmluvy vypísaná žalovaným je totožné ako paličkové písmo na faktúrach, ktoré žalovaný zaslal žalobcovi. Faktúry zároveň dokazujú skutočnosť, že žalovaný práce pre žalobcu ako dodávateľ v Holandsku v roku 2014 a 2015 vykonával. Zároveň žalobca poukázal na to, že žalovaný ani v jednom zo svojich vyjadrení vôbec nespochybnuje skutočnosť, že vykonával ako dodávateľ práce pre žalobcu u zákazníka žalobcu spoločnosť Hajé Holding BV v Holandsku. Zároveň nespochybnil skutočnosť, že od novembra 2015 začal vykonávať ako dodávateľ práce priamo pre spoločnosť Hajé Holding BV v Holandsku.

2.4. Súd prvej inštancie uviedol, že za účelom posúdenia existencie a platnosti konkurenčnej doložky sa zaoberal posúdením existencie zmluvy o dielo ako takej. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v predmetnom prípade tu bola uzavretá Zmluva o dielo dňa 5.1.2015. Zároveň uviedol, že nie je absolútne nevyhnutná existencia práve Zmluvy o dielo zo dňa 5.1.2015, nakoľko obe sporové strany zhodne vyhlásili, že každý rok sa uzatvárali rámcové zmluvy o dielo, ktoré mali rovnaké znenie a žiadne ustanovenia týkajúce sa tejto konkurenčnej doložky sa nikdy nemenili. Konkurenčnú doložku tak obsahovala aj zmluva z roku 2014. Zo znenia konkurenčnej doložky ako takej vyplýva (článok V ods. 3 Zmluvy o dielo), že záväzky vyplývajúce z ods. 2 tohto článku sa dodávateľ zaväzuje dodržiavať počas trvania tejto zmluvy a v období 2 rokov po zániku tejto zmluvy. Z uvedeného vyplýva že zmluva podpísaná na rok 2014 upravovala konkurenčnú doložku obmedzujúcu žalovaného na nasledujúce 2 roky, tj. rok 2015 a 2016, nie len na obdobie platnosti danej zmluvy, a teda obmedzovala žalovaného aj na obdobie, ktoré je predmetom tohto sporu. Súd sa ďalej zaoberal konkurenčnou doložkou ako takou a rozhodol, že znenie konkurenčnej doložky bolo dojednané platne a z jej znenia implicitne vyplýva, že sa má vzťahovať na územie EÚ, na aké subjekty, tj. vo vzťahu k osobám, u ktorých žalovaný realizoval práce na základe zmlúv o dielo uzatvorených so žalobcom, a to aj v kontexte toho, čo sa má ňou chrániť, t.j. podnikanie v oblasti stavebníctva. Podľa názoru súdu prvej inštancie územie celej EÚ nezakladá samo o sebe neprimeranosť konkurenčnej doložky. Konkurenčná doložka nebola výsledkom príkazu žalobcu, ale došlo k jej dohodnutiu a uzavretiu medzi dvoma podnikateľskými subjektmi, na ktoré sa vzťahuje princíp zmluvnej voľnosti. Ako konkurenčné prostredie stanovila výlučne subjekty v EÚ, u ktorých žalovaný realizoval práce na základe zmlúv o dielo uzatvorených so žalobcom, a vôbec neobmedzila pôsobenie žalovaného v oblasti stavebníctva voči iným subjektom, ako voči tým, pre ktoré pracoval keď bol v zmluvnom vzťahu so žalobcom. Táto konkurenčná doložka je jasná, zrozumiteľná, určitá a nespôsobuje ani zásah do práva na podnikanie, pretože rozsah akým je konkurenčná doložka zakotvená, nie je širší ako je potrebná ochrana práv žalovaného. Na základe uvedeného preto súd nepovažoval za potrebné obmedziť vyššie uvedenú konkurenčnú doložku alebo vyhlásiť ju za neplatnú, nakoľko žalovaný ňou nebol obmedzený viac ako vyžadovala miera ochrany záujmov žalobcu. Súd uviedol, že je všeobecne známa skutočnosť, že v odvetví stavebníctva je vysoká miera fluktuácie zamestnancov, resp. podnikateľov, preto žalobca do zmlúv o dielo zakomponoval konkurenčnú doložku. Bez aktivity žalobcu by žalovaný nemohol vykonávať podnikateľskú činnosť pre obchodnú spoločnosť Hajé, konkurenčná doložka ho neobmedzovala vo vzťahu k všetkým subjektom podnikajúcim v oblasti stavebných činností ani k všetkým odberateľom žalobcu, ale iba vo vzťahu k osobám, u ktorých žalovaný realizoval práce na základe zmluvy o dielo uzatvorenej so žalobcom a zároveň v krajinách EU. Žalovaný napriek tomu (aj berúc do úvahy nespočetné množstvo subjektov podnikajúcich v oblasti stavebníctva), bez písomného súhlasu žalobcu nadviazal spoluprácu práve s obchodnou spoločnosťou Hajé, teda žalovaný v rozpore so zmluvou vykonával činnosť, ktorá má súťažnú povahu voči podnikaniu žalobcu. Vo vzťahu k námietke premlčania súd prvej inštancie dodal, že žalobca uviedol, že ku začiatku porušovania konkurenčnej doložky došlo najskôr od 23.11.2015 (začiatok 48. týždňa, tj. od 23.11.2015 - 29.11.2015), keď žalovaný začal pracovať pre holandskú spoločnosť Hajé priamo, čiže štvorročná premlčacia doba uplynula najskôr dňa 23.11.2019, pričom žaloba bola podaná dňa 19.11.2019. Uvedené vyplývalo z predloženej emailovej komunikácie zo dňa 04.12.2015 medzi konateľom žalobcu a J. H. A. za spoločnosť

Hajé (čl. 35, druhá strana), ako aj z výpovede konateľa žalobcu, ktorý uviedol, že „ešte v 47. týždni 2015 bolo zo strany spoločnosti uhradené za ich prácu a 48. tam nastal problém s úhradami a problém s celkovou zákazkou zo strany Hajé restaurant.“ Uvedené potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok G. H., ktorý uviedol, že po jeho poslednej faktúre z decembra 2015, mal telefonát od I. E., ako je možné, že dostáva faktúru od pána E. a dostáva zároveň faktúru od NOVO HOLDING, a to za rovnakú prácu. Faktúra bola za posledný týždeň v novembri, asi 48. týždeň 2015.“ Žalovaný napokon sám uviedol, že od mesiaca november 2015 vykonával aj stavebné práce pre spoločnosť Hajé, bližší dátum však nešpecifikoval a zároveň nepredložil dôkazy, ktorými by rozporoval tvrdenia žalobcu, že žalovaný pracoval pre spoločnosť Hajé od 48. týždňa v roku 2015. Na základe uvedeného mal súd dostatočne preukázané, že žalovaný začal pracovať pre spoločnosť Hajé od 48. týždňa, a teda žaloba bola podaná včas, pričom zároveň došlo k preneseniu dôkazného bremena na žalovaného, aby preukázal opak.

2.5. V článku V ods. 4 Zmluvy o dielo bola dohodnutá zmluvná pokuta v prípade, že žalovaný poruší niektorý zo svojich záväzkov uvedených v ods. 2 tohto článku, a to vo výške 15.000,- eur. Súd dospel k záveru, že zmluvná pokuta žiadaná žalobcom je primerane vysoká, a to vzhľadom na mesačnú odmenu žalovaného od žalobcu v priemere 1.500,- eur (viď predložené FA) ako aj obrat žalobcu, ktorý dosiahol od spoločnosti Hajé, keď s ňou spolupracoval, vo výške cca 100.000,- eur, či následná spolupráca žalovaného so spoločnosťou Hajé v niekoľkých nasledujúcich rokoch. Uplatnenú výšku súd považoval za primeranú, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že zo strany žalovaného došlo k viacerým porušeniam zmluvy, a to jednak podľa Článku V ods. 2 písm. d) Zmluvy o dielo, kde sa žalovaný zaviazal nevykonávať práce pre tie osoby, u ktorých realizuje práce na základe tejto zmluvy bez vedomia a písomného súhlasu žalobcu ako aj podľa článku V ods. 2 písm. c) Zmluvy o dielo, kde sa žalovaný zaviazal nezneužívať informácie nadobudnuté v súvislosti s vykonávaním prác na základe tejto zmluvy pre vlastný prospech a obohatenie (žalovaný získal informácie a kontakt na spoločnosť Hajé od žalovaného). Súd tak považoval zmluvnú pokutu za primeranú a zdôrazňuje, že zmluvná pokuta plní zabezpečovaciu, preventívnu aj sankčnú funkciu a postup žalovaného bol spôsobilý ohroziť výkon podnikateľskej činnosti žalobcu.

2.6. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil úspechom žalobcu v konaní a aplikáciou ustanovenia § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP.

3. V zákonnej lehote podal voči predmetnému rozhodnutiu odvolanie žalovaný namietajúc nesprávnosť postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie. Žalovaný túto nesprávnosť vidí v porušení § 216 ods.1 CSP a to z dôvodu, že podľa jeho názoru súd prvej inštancie prekročil žalobný návrh žalobcu, keď priznal žalobcovi zmluvnú pokutu na základe zmluvy z roku 2014, hoci žalobca skutok zadefinoval ako porušenie zmluvy z roku 2015. Vo vzťahu k zmluve z roku 2015 uviedol, že žalobca predložil kópiu zmluvy, ktorá nie je s vlastnoručným podpisom žalovaného. V odvolaní uviedol, že naďalej trvá na tom, že zmluvu nepodpisal a po jej predložení žiadal o predloženie originálu, pretože si jej podpis nepamätá. Dôkazné bremeno pravosti a správnosti listiny bolo tak na strane žalobcu, ktoré však neuniesol. Žalovaný mal za to, že súd prvej inštancie mal postupovať v súlade s jeho návrhom a trvať na tom, aby žalobca predložil originál listiny, prípadne nariadiť znalecké dokazovanie. Tvrdenie žalobcu, že k porušeniu zákazu konkurencie malo dôjsť v 48. týždni v roku 2015, je nedostatočné. Nebolo žiadnym priamym dôkazom preukázané, kedy sa zákazu konkurencie mal dopustiť, a preto sa súd nedostatočne vysporiadal so vznesenou námietkou premičania. Naďalej tvrdil, že konkurenčná doložka neprimerane obmedzovala žalovaného, pokiaľ ide o rozsah územia celej EÚ. Ďalej sa podľa názoru žalovaného, súd prvej inštancie nesprávne vyrovnal s otázkou postupu žalobcu s poctivým obchodným stykom. Dodal, že ak by bolo preukázané, že zmluva za rok 2015 bola uzavretá, z výpovede predstaviteľov firmy Hajé vyplýva, že táto spoločnosť im bola ochotná aj naďalej dávať zákazky, bez ohľadu na to, že pre nich žalovaný začal pracovať. Poukazovanie na faktúry za práce vykonávané žalovaným v prospech žalobcu, súdom prvej inštancie je nedostatočné, pretože nezohľadňuje aj výdavky žalovaného na dosiahnutie príjmu a teda zisk žalovaného ani z ďaleka nezodpovedá sumám uvedených na faktúrach. Podľa názoru žalovaného, je zmluvná pokuta vo výške 15.000,- eur neprimerane vysoká a v rozpore s poctivým obchodným stykom. V odvolaní žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvej inštancie a žalobcu zaviazal k náhrade trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný svoje odvolanie podaním zo dňa 11.10.2022 doplnil. Na podporu tvrdenia, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne, poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/174/2013, týkajúce sa hodnotenia dôkazu – fotokópie dokumentu.

5. K odvolaniu a k doplneniu odvolania žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý vo vzťahu k odvolacím dôvodom uviedol, že súd priznal nárok na základe zmluvy z roku 2015 a zrozumiteľne vysvetlil, prečo považuje Rámcovú zmluvu o dielo z 5.1.2015 za platne uzatvorenú. Vo vzťahu k zmluve na rok 2014 uviedol, že súd išiel len nad svojho rámec odôvodnenia rozsudku. S tvrdením žalovaného o tom, že zmluvu nepodpísal nesúhlasí, pretože na pojednávaní konanom dňa 2.12.2020 na výzvu súdu potvrdil, že paličkové písmo, ktorým sú vypísané osobné údaje a podpis na zmluve sú jeho, ale ide o kópiu listiny. K námietke predloženia originálu zmluvy žalobca opakovane uviedol, že originál zmluvy nemá a nemohol ho ani predložiť na prípadnú výzvu súdu. K námietke znaleckého dokazovania poukázal na to, že zo strany žalovaného takýto návrh na vykonanie dôkazu nebol nikdy podaný. Ku vznesenej námietke premlčania žalobca uviedol, že e-mailová komunikácia, na ktorú žalobca odkazoval bola v tom čase súčasťou spisu a bola mu súdom zaslaná. Následne bola skutočnosť potvrdená výpoveďami M. N. - konateľa žalobcu a svedka G. H.. S námietkou premlčania sa súd vysporiadal v bode 52. rozsudku. V súvislosti s výškou zmluvnej pokuty uviedol, že žalovaný sám počas celého súdneho konania výšku zmluvnej pokuty nespochybnil. Doplnil, že okrem skutočností, ktoré uviedol súd v odôvodnení rozsudku, je podstatné, že k porušeniu povinnosti vyplývajúcich z Rámcovej zmluvy došlo počas trvania zmluvného vzťahu so žalobcom a vo vzťahu k zákazníkovi, u ktorého žalovaný pracoval ako subdodávateľ žalobcu bezprostredne pred porušením povinnosti a navyše žalovaný pokračoval aj v rovnakej zákazke, na ktorej pracoval ako subdodávateľ. Na základe vyššie uvedeného považuje odvolanie žalovaného za nedôvodné a navrhuje, aby odvolací rozsudok okresného súdu potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania. Vo vzťahu k rozhodnutiu, na ktoré žalovaný odkazuje v doplnení odvolania, uviedol, že žalobca si rozhodovaciu prax súdov vykladá bez kontextu na skutkový stav v týchto veciach. Každý dôkaz súd hodnotí a hodnotí takto aj dôkaz, ktorým je aj fotokópia listiny. S odkazom na citáciu z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho súdu ČR uvádza, že fotokópia listiny je dôkaz ako každý iný. Dôkazné bremeno popretia listiny znáša ten, kto pravosť listiny popiera. Z vykonaných dôkazov vyplýva, že žalovaný Rámcovú zmluvu pre rok 2015 podpísal. Na nekonzistentné tvrdenia o nepodpísaní zmluvy na rok 2015 (s nerozporovaným tvrdením o podpísaní zmlúv za roky 2006 – 2014) neprodukoval žiadne dôkazy. Dôvody odvolania nespochybňujú správnosť záverov rozsudku súdu prvej inštancie.

6. Súd prvej inštancie doručil žalovanému (jeho právnenému zástupcovi) vyjadrenie žalobcu k odvolaniu. Na obsah tohto podania žalovaný nereagoval.

7. Vec napadla na tunajší odvolací súd 18.11.2022 a bola za pomoci technických a programových prostriedkov náhodným výberom pridelená do súdneho oddelenia a senátu 2Cob, ktorý pôsobil v tom čase v zložení z predsedu senátu JUDr. Milana Majerníka (zároveň sudca spravodajca v predmetnej veci) a členov senátu JUDr. Andreja Radomského a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. Z dôvodu personálnych zmien v obsadení tunajšieho súdu sudcami sa Dodatkom č. 1 k Rozvrhu práce Krajského súdu v Prešove upravilo nové zloženie senátu 2Cob aj s tým, že nerozhodnuté veci, ktoré napadli (boli pridelené) do súdneho oddelenia 2Cob do dňa 31.12.2022 sa prejednávajú v zložení senátu upravenom týmto rozvrhom práce v znení jeho Dodatku č. 1 (vrátane pravidiel zastúpenia). Predmetnú vec tak prejednal a rozhodol senát uvedený v úvodnej časti tohto rozhodnutia (viď úradný záznam v spise z 2.1.2023 aj s časťou dodatku upravujúceho zloženie senátu a zastupujúcich sudcov v súdnom oddelení 2Cob). U A. O. bola v čase realizácie verejného vyhlásenia rozsudku prekážka, pre ktorú bol nahradený v senáte JUDr. Andrejom Radomským (záznam na č.l. 176 spisu).

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote, preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a dospel k záveru, uplatnené odvolacie dôvody nie sú spôsobilé privodiť zmenu, či zrušenie napadnutého rozsudku.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie pri rešpektovaní procesnej iniciatívy strán vo veci realizoval dokazovanie (v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o žalobe), vykonané dôkazy hodnotil z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie zodpovedajúco zásadám plynúcim z ustanovenia § 191 ods. 1, 2 CSP a napokon z vykonaného dokazovania vyvodil zodpovedajúco ustanoveniu § 215 ods. 1, 2 CSP i správny skutkový záver, ktorý aj správne právne posúdil. Odôvodnenie rozhodnutia

prvoinštančným súdom má náležitosti vyžadované ustanovením § 220 ods. 2 CSP i judikatúrou vnútroštátnou i vyplývajúcou z rozhodnutí ESLP. Dáva totiž odpoveď na zásadné otázky, ktoré bolo žiadúce zodpovedať z hľadiska zistenia skutkového stavu a právneho posúdenia prejednávanej veci.

10. Odvolací súd sa oboznámil s obsahom spisu, s obsahom vykonaných dôkazov, pričom dospel k záveru, že súd prvej inštancie pre rozhodovanie o podanej žalobe dostatočným spôsobom zistil skutkový stav a vyvodil z neho správny právny záver. V celom rozsahu treba preto odkázať na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Dôvody odvolaním napadnutého rozsudku dávajú odpoveď i na odvolacie námietky a tieto odpovede vyhodnotil odvolací súd za správne.

11. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie možno uviesť nasledovné:

11.1. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nevykonaním dôkazov, nesprávnym právnym posúdením i nesprávnych skutkových zistení, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

11.2. Predmetom konania bol nárok vyplývajúci z porušenia konkurenčnej doložky žalovaným ako subdodávateľom žalobcu a jeho povinnosť zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu. Žalovaný v odvolaní namietá to, že súd prvej inštancie prekročil žalobný návrh žalobcu, keď priznal žalobcovi zmluvnú pokutu na základe zmluvy z roku 2014, hoci žalobca skutok zadefinoval ako porušenie zmluvy z roku 2015. V konaní bolo podľa žalovaného sporné podľa žalovaného uzavretie Rámcovej zmluvy o dielo zo dňa 5.1.2015.

11.3. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie postupoval správne a neprekročil žalobný návrh, pretože z obsahu napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd prvej inštancie posudzoval existenciu zmluvného vzťahu medzi stranami sporu, t.j. uzavretie Rámcovej zmluvy o dielo z roku 2015, čoho dôkazom je jej skúmanie. Platnosť zmluvy, z ktorej je nárok na zmluvnú pokutu uplatnený, tvorí základnú podmienku pre úspešné uplatnenie nároku. (Uznesenie NS SR 3Obo 54/2011)

11.4. Podľa § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

11.5. Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

11.6. Sporovými stranami tohto konania (žalobcom ako objednávateľom a žalovaným ako dodávateľom) boli od roku 2006 pravidelne uzatvárané tzv. rámcové zmluvy o dielo na realizáciu stavebných prác, a to na obdobie príslušného kalendárneho roka. Žalovaný v konaní poprel písomné uzavretie takejto zmluvy na rok 2015 s odôvodnením, že žalobca predložil súdu len fotokópiu takejto zmluvy, ktorú on nepodpísal. Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie s vyhodnotením predloženého listinného dôkazu aj v nadväznosti na ďalšie dôkazy realizované v konaní tak, ako to urobil súd prvej inštancie aj s doplnením, ako bude uvedené ďalej.

11.7. Žalovaný vstupoval do obchodno-záväzkových vzťahov so žalobcom ako podnikateľský subjekt (ako podnikateľ bol evidovaný v príslušnom živnostenskom registri v SR do 30.4.2019). Preto aj predmetná zmluva o dielo má povahu zmluvy uzatvorenej medzi podnikateľskými subjektmi.

11.8. V článku V. bod 2 písm. c), d) ods. 3 spomenutej zmluvy si zmluvné strany dojednali povinnosť dodávateľa vo vzťahu k nezneužívaniu informácií nadobudnutých v súvislosti s vykonávaním prác podľa

tejto zmluvy a tzv. konkurenčnú doložku, ktorou sa žalovaný ako dodávateľ zaviazal, že po dobu platnosti zmluvy, ako aj po dobu dvoch rokov od jej skončenia, nebude vykonávať práce pre tie osoby, u ktorých realizuje práce na základe tejto zmluvy bez vedomia a písomného súhlasu objednávateľa. Pri porušení týchto povinností zaplatí dodávateľ objednávateľovi zmluvnú pokutu vo výške 15.000,- eur.

11.9. Dojednanie konkurenčnej doložky zodpovedá náležitostiam o určitosti, presnosti, či jasnosti úpravy práv a povinností jej účastníkov.

11.10. K námietke spôsobilosti fotokópie listiny byť dôkazom odvolací súd dodáva, že žalobca predložil súdu prvej inštancie fotokópiu rámcovej zmluvy o dielo, ktorú súd posúdil a náležite odôvodnil jej spôsobilosť byť listinným dôkazom. V tomto zmysle odvolací súd uvádza, že pri posúdení spôsobilosti fotokópie listinného dôkazu je potrebné prihliadať aj na okolnosti prípadu, a to napríklad prípadnú stratu originálu listiny, jej zničenie a podobne. Absenciu originálu zmluvy z roku 2015 odvolací súd nepovažuje za takú skutočnosť, ktorá by vo veci znamenala nesprávny skutkový základ a relevantný odvolací argument. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v predmetnom prípade je vzhľadom na dovtedajšiu vzájomnú obchodnú prax žalobcu a žalovaného zrejme, že rámcové zmluvy o dielo podpisovali každoročne od roku 2006, čo napokon nespochybnil ani žalovaný.

11.11. Bez akýchkoľvek pochybností z dôkazov vyplynulo, že takto dojednanú povinnosť žalovaný porušil. Žalovaný vstúpil priamo do záväzkového obchodnoprávneho vzťahu s obchodným partnerom žalobcu, u ktorého plnil dovtedy svoje povinnosti ako subdodávateľ, čím vyslovene porušil povinnosť z rámcovej zmluvy [Čl. V ods. 2 písm. d)]

11.12. Zmluvnú pokutu možno definovať ako zmluvnými stranami vopred dohodnúť peňažné plnenie dlžníka pre prípad možného budúceho nesplnenia alebo čiastočného nesplnenia zmluvnej povinnosti. Zmluvná pokuta má akcesorický charakter. Pri úprave zmluvnej pokuty je nevyhnutné vychádzať z občianskoprávneho úpravy, pričom Obchodný zákonník túto úpravu dopĺňa v ustanoveniach § 300 až 302. Občiansky zákonník stanovuje v § 545 ods. 3 dispozitívnym spôsobom, že dlžník má povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu len v tom prípade, ak príslušnú povinnosť porušil zavinene. Naproti tomu Obchodný zákonník zakotvuje prostredníctvom ustanovenia § 300 zásadu, že ani okolnosti vylučujúce zodpovednosť (liberačné dôvody) vylučujúce zodpovednosť, nemajú vplyv na povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu.

11.13. Účelom zmluvnej pokuty je prinútiť dlžníka pod hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku. Zmluvná pokuta teda predovšetkým predstavuje hrozbu dlžníkovi, že pokiaľ nesplní svoju zmluvnú povinnosť, vznikne mu povinnosť poskytnúť pre tento prípad dojednané plnenie, t.j. pokutu. Dojednaná zmluvná pokuta má teda predovšetkým čeliť porušeniu povinnosti (funkcia prevenčná), alebo ak bude zabezpečená povinnosť plnená, bola hlavná funkcia zmluvnej pokuty vyčerpaná. Okrem toho zmluvná pokuta má aj funkciu reparačnú (uhradzovaciú), lebo jej zmyslom je tiež reparaovať na strane veriteľa ujmu, ktorá mu vznikla v dôsledku porušenia povinnosti zo strany dlžníka. Zároveň však zmluvná pokuta môže zahŕňať aj ďalšie sumy, ktoré predstavujú trest (sankciu) pre toho, kto povinnosť porušil, pričom zmluvná pokuta je nezávislou od vzniku škody (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. septembra 2008 sp.zn. 2Cdo/172/2007).

11.14. V predmetnej veci zmluvná pokuta dohodnutá medzi účastníkmi konania zaisťovala plnenie povinností žalovaného okrem iného i tých, ktoré sú uvedené v Čl. V bod 2 písm. c), d) zmluvy. Za porušenie povinnosti žalovaným bola dohodnutá zmluvná pokuta. Žalovaný dohodnutú povinnosť (zabezpečenú dohodnutou zmluvnou pokutou) porušil, a preto v konkrétnej veci uplatňovaný nárok na zmluvnú pokutu v zmysle najmä naplnenia uvedenej funkcie reparačnej je opodstatnený.

11.15. Povinnosť na jej zaplatenie vznikol ako dôsledok porušenia povinnosti upravenej v písomne uzavretej zmluve (konkrétne a určite špecifikovanej, na ktorú sa vzťahuje zmluvná pokuta), ak nebude splnená. Touto zmluvne upravenou povinnosťou, pri ktorej vzniká nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, bola povinnosť žalovaného stanovená tzv. konkurenčnou doložkou, že počas trvania zmeny a po dobu dvoch rokov od jej skončenia, nebude vykonávať činnosť, ktorá je totožnou s činnosťou dohodnutou pre objednávateľa a pre tie isté subjekty, pre ktoré realizuje činnosť podľa tejto zmluvy.

11.16. K námietke neprimeraného rozsahu konkurenčnej doložky odvolací súd považuje za dôležité uviesť, že konkurenčná doložka má predovšetkým chrániť právo žalobcu na nerušené podnikanie v jeho fungujúcej podnikateľskej činnosti. Na druhej strane však je potrebné zohľadniť, aby uzavretá konkurenčná doložka nebránila žalovanému v slobodnom podnikaní a neobmedzovala ho neprimeraným spôsobom. Je bežnou obchodnou praxou, že konkurujúce spoločnosti si na trhu zabezpečujú ochranu aj prostredníctvom konkurenčnej doložky pre svojich zamestnancov a zmluvných partnerov a vyhli sa tak prechodom z jednej spoločnosti do druhej.

11.17. Predmetná konkurenčná doložka obmedzila subdodávateľa na zmluvne dohodnutom území alebo voči zmluvne určenému okruhu subjektov vykonávať činnosť, ktorá by mala súťažnú povahu voči podnikaniu žalobcu počas zmluvne dohodnutej doby, najdlhšie na dva roky po skončení zmluvy.

11.18. V tomto prípade bolo miesto výkonu stavebných prác v Rámcovej zmluve o dielo v Čl. II špecifikované ako krajiny Európskej únie. V konkurenčnej doložke sa žalovaný v Čl. V ods. 2 okrem iného zaviazal nezneužívať informácie nadobudnuté v súvislosti a pri vykonávaní prác na základe tejto zmluvy pre vlastný prospech a obohatenie a nevykonávať práce pre tie osoby, u ktorých realizuje práce na základe tejto zmluvy bez vedomia a písomného súhlasu objednávateľa. Žalovaný bol v čase rozhodnom pre posúdenie v tejto veci osobou podnikajúcou na základe živnostenského oprávnenia a vykonávajúcou podnikateľskú činnosť aj mimo územia SR. Počas doby platnosti Zmluvy o dielo vykonával činnosť, ktorá viedla k porušeniu povinnosti zákazu konkurencie. Závažnosť porušenia konkurenčnej doložky znásobuje skutočnosť, že žalovaný začal stavebné práce vykonávať pre rovnakú spoločnosť ako žalobca a vykonával činnosť, ktorá mala súťažnú povahu voči podnikaniu žalobcu. Na tejto skutočnosti nemení nič argument žalovaného k tomu, že mu zo strany spoločnosti Hajé Holding bolo oznámené, že nadviazanie spolupráce so žalovaným nebude mať vplyv na obchodné vzťahy so žalobcom.

11.19. Konkurenčnú doložku uzavrel žalobca so žalovaným na základe zmluvnej voľnosti. Žalovaného nič neobmedzovalo v tom, aby začal vykonávať stavebné práce pre iného objednávateľa, u ktorého žalobca stavebné práce nerealizuje. Z vyššie uvedeného nevyplývalo, aby konkurenčná doložka obmedzovala žalovaného viac ako to vyžaduje potrebná miera ochrany žalobcu. Preto nemožno mať za pravdivé tvrdenia žalovaného, že konkurenčná doložka ho obmedzuje vo vzťahu k zákazu podnikania vo vyššej miere. V danom prípade má odvolací súd za to, že konkurenčná doložka bola postavená vo všeobecnom rámci limitovania činnosti, prostredníctvom ktorého bolo chránené podnikanie žalobcu.

11.20. Vo vzťahu k namietanej neprimeranosti výšky zmluvnej pokuty a jej rozporu s poctivým obchodným stykom sa žiada uviesť, že pri jej hodnotení a posúdení bolo nevyhnutné vychádzať z účelu tohto inštitútu. Tak, ako je už uvedené vyššie, všeobecná základná úprava je obsiahnutá v Občianskom zákonníku v ustanovení § 544 a nasl. a Obchodný zákonník ju doplnkovo upravuje v ustanovení § 300 - § 302. Zmluvná pokuta predstavuje dohodou určené plnenie pre prípad porušenia zabezpečenej povinnosti, ktoré je povinný poskytnúť ten, kto zabezpečenú povinnosť poruší. Jej zmyslom je nielen posilnenie postavenia oprávnenej osoby, ale aj prevenčná funkcia, ktorej účelom je zabezpečiť dobrovoľné splnenie záväzkov. V súvislosti s jej výškou je potrebné upriamiť pozornosť práve na jej reparačnú a sankčnú povahu.

11.21. S prihliadnutím na význam zabezpečovanej povinnosti a spôsob zapracovania zmluvnej pokuty do zmluvy a zhodnotením všetkých okolností je v danom prípade namietaná výška zmluvnej pokuty a jej rozpor s poctivým obchodným stykom nezohľadňujúca skutočnosť, že to bol práve žalovaný, ktorý preukázateľne konal v rozpore s poctivým obchodným stykom. Počas trvania zmluvného vzťahu so žalobcom, porušil zmluvnú povinnosť zabezpečenú zmluvnou pokutou a začal vykonávať stavebné práce pre spoločnosť, u ktorej ich realizoval žalobca. Odvolací súd dodáva, že konanie žalovaného mohlo mať zásadný vplyv na podnikanie žalobcu. Žalovaný zneužil všetky informácie, ktoré od žalobcu nadobudol vo svoj vlastný prospech a nadviazal spoluprácu so spoločnosťou Hajé, s ktorou sa dostal do obchodného styku práve prostredníctvom žalobcu. Takýto ľahkovážny prístup žalovaného narušil právu istotu, ktorá je dôležitým determinantom obchodnoprávneho vzťahu.

11.22. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, ktorý určil, že zmluvná pokuta je primerane vysoká, a to vzhľadom na priemernú mesačnú odmenu žalovaného v roku vo výške 1.500,- eur a finančný obrat žalobcu, ktorý dosiahol v roku 2015 od spoločnosti Hajé vo výške 100.000,- eur. Žalobca opakovane pred súdom prvej inštancie týmto argumentoval aj pre zdôvodnenie primeranosti

zmluvnej pokuty (tvrdiac, že žalovaný mu „ukradol“ zákazníka). Žalovaný tvrdenia o výške obratu, ani o tom, že po jeho fakturácii pre Haje spolupráca žalobcu Haje nepokračovala nerozporoval, bránil sa len tým, že popri ňom mohol ďalej pre holandského partnera plniť aj žalobca.

11.23. Výška zmluvnej pokuty vznikla v predmetnej veci na základe súhlasného prejavu vôle zmluvných strán, jej dojednanie bolo postavené pre prípad porušenia zmluvného záväzku a jej výška bola dojednaná určite, zrozumiteľne a jednoznačne. Právna úprava maximálnu výšku zmluvnej pokuty neobmedzuje a výška zmluvnej pokuty závisí od vôle zmluvných strán.

11.24. Podľa vyššie uvedenej judikatúry by sa súd pri úvahách o primeranosti zmluvnej pokuty mal zaoberať všetkými relevantnými okolnosťami konkrétneho prípadu, a to nielen na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti, ale aj na skutočnosti, ktorými sú napríklad finančná situácia zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy, spôsob jej zapracovania do zmluvy, druh zavinenia či vznik škody.

11.25. V rozsudku z 24. marca 2006, sp. zn. 1ObdoV/93/2004 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2008 pod R 8/2008) najvyšší súd vyslovil, že použitie moderačného práva je zásahom do zmluvnej voľnosti účastníkov obchodného záväzkového vzťahu. Zmluvná voľnosť je jedným zo základných princípov, ktorým je ovládané obchodné právo a je pre toto právne odvetvie typické. Možnosť takéhoto zásahu zákonná úprava predpokladá a upravuje. Zásah súdu do zmluvných vzťahov prostredníctvom aplikácie § 301 Obchodného zákonníka je postupom výnimočným a jeho použitie je na mieste len v odôvodnených prípadoch, ak sa výška pokuty javí ako neprimerane vysoká.

11.26. Vo vzťahu k námietke výšky zmluvnej pokuty odvolací súd uvádza, že žalovaný nepreukázal opodstatnenosť návrhu na zníženie zmluvnej pokuty. Ak chce byť žalovaný v spore úspešný, musí tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré právo žalobcu vylučujú. V tomto prípade žalovaný nepreukázal ani jednu z relevantných okolností, na ktoré by súd mohol prihliadnuť pri moderačnom oprávnení súdu.

12. K námietke premlčania odvolací súd dodáva, že pokiaľ ide o vzťah medzi podnikateľskými subjektmi, potom je pre inštitút premlčania potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, konkrétne ustanovenie § 397, ktoré upravuje pre jednotlivé práva premlčaciu dobu 4 roky a aj ustanovenie § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka o začiatku plynutia premlčacej doby odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri aplikácii uvedených ustanovení nemôže byť opodstatnenou námietka premlčania, resp. námietka premlčania uplatnená žalovaným nemôže viesť k zamietnutiu žalobného návrhu, pretože nároky, ktoré žalobca v konaní proti žalovanému uplatňuje, boli uplatnené pred uplynutím 4-ročnej premlčacej doby. Pri aplikácii vyššie uvedených ustanovení, nemôže byť vznesená námietka premlčania opodstatnená. V tomto prípade bol nárok žalobcu uplatnený pred uplynutím 4-ročnej premlčacej doby. Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou a právnym posúdením súdu prvej inštancie, ktorý ju vyhodnotil ako nedôvodnú, a to vzhľadom na preukázané skutočnosti, ktoré žalovaný účinne nepoprel.

13. Preto odvolací súd podľa § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

14. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

15. Podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá náhradu trov konania právo.

16. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. V civilnom sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní. Ak mala strana plný úspech vo veci, prizná sa jej tiež celá náhrada nákladov konania, ak mala strana len čiastočný úspech, náhrada nákladov bude pomerne rozdelená. Ak je úspech a neúspech vyvážený, vysloví súd, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

18. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení, podľa ktorých žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).